

Unutulan ve Unutturulan Sünnet:

SARIK

Bir asra yakın bir zamandan beri „Sarık“ sünneti unutturulduğundan Ebu Davud'un Sünen'inde geçen hadisleri ve bu hadislerle ilgili „Avnül'Mabud fi Sünen-i Ebi Davud“ isimli şerhinde geçen açıklamaları da kaydetmek suretiyle daha da açıklık kazandırmak yerinde olacaktır:

1- Hz. Cabir'in rivayetine göre „Allah Resulü (s.a.v.) Mekke'nin fetih günü Mekke'ye girerken üzerinde siyah bir sarık vardı.“

Şarih Muhammed Şemsül-Hakk Abadi şu ilaveyi yapmakta:

„Bu hadis, siyah sarık kullanmasının müstehab olduğunu göstermektedir.“

2- Cafer b. Amr b. Hureys:

„Ben Peygamber'i minber üzerinde, ucunu iki omuzu arasına sarkmış olduğu halde siyah sarıklı gördüm,“ demekte.

Yine Şarih'in beyanına göre bu hadis-i şerif sarığın ucunun iki omuz arasına asılmasının müstehab olduğuna delalet etmektedir.

3- Rükane şöyle der:

„Ben işittim Resulullah şöyle diyordu:

Bizimle müşriklerin arasında fark, takkelerin üzerine sarık bağlamaktır.“ (Avnül Mabud fi Şerhi Sünen-i Ebu Davud)

4- Abdurrahman Hazretleri de şöyle anlatır:

„Allah Resulü (s.a.v.) bana sarık sardı da uçları önümden ve arkamdan sarkıverdi.“ Şarih bu hadisin zayıf olduğunu kaydetmektedir. İmam-ı Nevevi de Şerh-i Mühezzebin'de şöyle der:

„Sarığın ucunu asmak da caiz, asmamak da caizdir. Herhangibirinde kerahat yoktur. Salı vermeyi terketmekteki yasak sahih değildir. Hz. Abdurrahman'ın rivayet ettiği hadisin zikrinde Neylul Evtar'da şu nakle rastlanmaktadır: „Göğüs üzerine sarığın asılı verilmesi, sünnet-i seniyye ile temeessük eden salihlerin şiarındandır.“

Ve Netice:

1- Sarığın İslam'daki yeri:

Sarık sünnettir. Sünniyeti kavli, fiili ve takriri sünnetle sabittir. Sarık aynı zamanda saairi İslam'dandır. Yani müslümanların alametlerinden biridir. Başka bir ifade ile, müslüman sarıklı olur. Keza sarıklı birini gördüğünüz zaman onun müslümanlığına hükmedersiniz ve „Bu müslümandır!“ dersiniz. Yanına rahatça yaklaşım selam verebilir ve hal hatır sorarsınız ve yine çekinmeden yardım talebinde bulunur, gerektiğinde sormadan yardımınızı yapabilirsiniz ve bütün bunların üstünde ve ötesinde onu sever ve bağrınıza basarsınız.

İşte Sarığın Güzelliği:

Evet sarık güzeldir, müslüman da güzeldir. Güzel güzele yakışır. esasen İslam'ın her şeyi güzeldir ve hoştur. Onun her emrinde ve her tavsiyesinde mutlaka bir güzellik olduğu gibi her yasağında da mutlakabir çirkinlik vardır. Zira Allah, kuluna güzel ve faydalı olanı emreder, çirkin ve zararlı olanı da yasaklar. Ve çünkü Allah, hâkimdir, her işi hikmete mebnidir. Sarık takmayı müslümanlardan yasaklayanlar, müslümanların dostu değil, düşmanıdır. Sarkı takmayan müslüman da ya İslam'ı bilmiyor ya da ahmaklık yapıyor. Hele hele bunu hor gördüğünden kullanmıyorsa bu durum kendisine çok pahalıya mal olur. Neden? Çünkü o, İslam'ın güzel gördüğünü çirkin görmüştür ki, bu da insanı küfre götürür.

Müslümanın dört alameti:

Batın, kurb-i batın, zahir, kurb-i zahir.

Yani siz müslümanı bu dört alametiyle tanırsınız. Zira o, şehadet kelimelerini kalbiyle tasdik ederken, bunları diliyle de ikrar eder. Hal-i hayatında başındaki sarığıyla mü'min ve müslüman olduğunu bütün aleme ilan ederken, teneşire çıktığında da müslüman olduğunu, gerektiğinde sünnetli oluşuyla kendisini yolcu eden müslümanlara ve bu müslümanların başındaki imam efendiye lisan-ı haliyle de olsa

„İşte bakın ben de müslümanım ve sünnetliyim, bineanaleyh, siz benim müslümanlığıma rahatlıkla şehadet edebilirsiniz. Zira kalbimde tasdik, dilimde ikrar, başımda sarıklı bir hayat yaşadığım gibi, sünnetli bir hayat sürdürdüm!“ diyerek geride bıraktığı arkadaşlarını selamlıyor...

Unutulmuş Bir Sünneti İhya:

Ve nihayet müslüman ve hele hele Hoca Efendi bilmeli ki, sarık bağlama Allah Resulü (s.a.v.) Hz. Muhammed'in sünnet-i seniyye'si olduğu gibi sarıksız gezme de Allah düşmanı Beton Kemal'in sünnet-i seyyie'sidir.

2- Sarığın Şekli ve Rengi:

Sarık demek, başa giyilen bir takkenin etrafına sarılan ve takkesiz başın etrafına sarılan bir bez parçası demektir. Rengi ise beyazdır. Yukarıda görüldüğü gibi bazen de siyah olur. Sarıma şekillerinde farklılık olabilir.

3- İstisna Yok:

Sarık erkeklere mahsus bir kıyafettir. Müslümanlara mahsus olan sarığı sarmada, müslümanlar arasında genç-ihtiyar, avam, alim arasında fark yoktur. Hepsi için sünnet olduğu gibi namazda getireceği ve kazandıracığı sevab yönünden de fark arzetmez. Hocalara ve talebelere mahsus oluşu arizidir ve bazı kişilerin indi mulahazalarıdır. İleri sürdükleri sebepler, sarık hakkında varid olan hadis-i şeriflerin mutlakiyetini kayıtlayamaz. Şayet mesele ulemanın avamdan ayrılması ve farkedilmesi ise, bu fark mesela büyüklük ve küçüklük farkı olabilir veya sarış şeklinde farklar olabilir.

Taviz Yok:

Müslümanlar, bir takım sebep ve bahaneler ileri sürerek taviz verdiklerinden dolayı bir gün geldi bu mübarek kisveyi Allah ellerinden aldı ve artık kafirlere benzer hale geldiler; başlarından sarığı indirip, kafirler gibi ya gavur şapkasını giyer duruma düştüler ya da baş açık gezer hale geldiler. İki de kafirlerinadettir. Müslümanlıkta ne o var ne de bu var. Bir müslümanın başaçık gezmesi şöyle dursun, gördüğünüz gibi sarıksız dolaşması ve hele hele baş açık namaz kılması mekruhtur. Sarıksız namaz kılması ise sünneti terketmenin ötesinde kat kat sevabın terkedilmesine sebebiyet verir. Ve hulasetül-hulasa, diyebiliriz ki:

Bugünkü müslümanlar şayet içine düşmüş oldukları zillet, esaret ve perişanlıktan kurtulup, Kur'an hâkimiyyetine ve şeriat devletine tekrar

ulaşmak istiyorlarsa, İslamı bir bütün olarak yaşamalı ve bu arada erkekler sarıklı, kadınlar ise çarşafı olmalıdırlar. Ve bu suretle, haberde varid olduğu gibi „**Benim ümmetim külah üzerine sarık bağladığı müddetçe bozulmayacaktır,**“ sırrına mazhar olmalıdırlar.

Kaynaklar:

Âlimlerimiz (Allah kendilerinden razı olsun) sarık mevzuunda çeşitli eserler te'lif etmişlerdir. Bunlardan bir kısmına işaret edelim:

- 1- Celeleddin Es-Suyuti „El-ahadisül hisan fima verede fit-taylasan“
- 2- Yine bu zatın „Tayyül-lisan an zemmit-taylasan“
- 3- Yine aynı zatın evab fil-azabe“
- 4- Muhammed b. Yahya El-Buhari'nin „Risale fi faziletül-imame ve sünnetiha“
- 5- Ebu Abdullah Muhammed b. El-Vaddab el-Endülisi'nin „Kitab-ı fazl-i libas-i imame“
- 6- Muhammed bin Sultan Muhammed b. El-Kari'nin „Risale fi meseletül-İmame“
- 7- Muhammed Hicazi b. Muhammed b. Abdullah el Vaiz'in „El-Varidul-Müste'zabe bi mesadiri'l-imame vel-azabe“
- 8- Ahmed b. Muhammed b. Ahmed el-Mekkarî'nin „Ezherül-kumame fi ahbaril-imame“
- 9- Ebu Fazl Muhammed Ahmed „Tuhtetül-imame bi-ahkamil-imame“
- 10- Şihabüddin Ahmed b. Muhammed el-Hafacı el-Efendi „Eş-Şimame fi sıfatül-imame“
- 11- Nasirüddin Muhammed b. Ebi Bekr Ali b. Ebi Şerif el, Makdisi'nin „Sevbül-gımame fi irsal-i tarafil-imame“
- 12- İbn-i Hacer el-Heytemi el-Mekki „Kitabüddarril-gımame fi ahbarit-taylasan vel-azabe vel-imame“
- 13- Alvan el-Amevi „Manzumetil-kelam alal-imame“

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Sayı: 65

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6